

Solidar cu... muzica

Rafaela **CARABENCIOV**

Nu demult a fost lansat, în foaierul sălii Capitol din Timișoara, chiar înaintea celui de-al doilea concert simfonic săptămânal al stagiunii abia deschise, volumul „Solidar cu podiumul de concert”, al muzicologului, dirijorului și profesorului **Damian Vulpe**. Volumul, tipărit de Editura Marineasa, cu sprijinul financiar al Consiliului Județean Timiș, a fost prezentat de către distinșii muzicologi timișoreni Rodica Raffai și Ovidiu Giulvezan, în fața unui public numeros. Ulterior am aflat că evenimentul a coincis cu debutul celui de-al 50-lea an de activitate didactico-muzicală al autorului.

Menționăm că acest volum este al doilea dintr-un ciclu care, deja din primăvara anului trecut, s-a soldat cu apariția titlului „Solidar cu scena lirică”. Dacă în primul volum autorul se referă la cronici, articole, prezentări, medalioane, portrete legate de operă și balet, acum dânsul reunește un număr de 197 articole legate de activitatea concertistică, în special cea realizată pe podiumul Filarmonicii. Aceste articole au fost publicate în decursul anilor 1962-2008, în diferite cotidiane și reviste (*Flamura, Drapelul Roșu, Muzica, Actualitatea muzicală, Melos, Orizont, Meridianul Timișoara, Renașterea băănățeană* – cu suplimentul *Paralela 45 și Foaia diecezană*). Primul articol a apărut în decembrie 1962 și a fost dictat la telefon, după cum este menționat în carte. Aceasta este structurată în 5 capitole intitulate: „Cronici la Concertele filarmoniștilor”, „... și puțină istorie”, „Avancronici”, „Portrete” și, ultimul, „Cronici la alte concerte”. În fiecare capitol, articolele urmează firul cronologic al aparițiilor, însă găsim și câteva care n-au văzut lumina tiparului, dar probabil că autorul le-a considerat importante pentru a pătrunde în viața muzicală timișoreană, și nu numai.

În ce privește conținutul articolelor, remarcăm faptul că, în fraze cu topică germană uneori (care au farmecul lor!), autorul nu s-a sfiit să critice atunci când a fost cazul, chiar și la mari artiști când au avut scăpări, scopul fiind consemnarea cât mai aproape de adevăr a evenimentului respectiv.

Din mărturisirile autorului, chiar cu ocazia lansării (care sunau a promisiune!), am aflat că, în anul care urmează, ciclul „Solidar...” va fi continuat cu un volum despre cântarea corală, apoi despre învățământul muzical (toate referindu-se, bineînțeles, la zona Banatului), și întregit poate chiar cu încă un volum în care ne va prezenta o serie de articole apărute în limba germană în decursul anilor.

Nu în ultimul rând, remarcăm că acest gen de carte, destul de rar întâlnit, este foarte bine venit pentru documentarea istorică, pentru aceia care vor să cerceteze trecutul muzical al Timișoarei și să întrevadă calitatea artistică a prestațiilor derulate în acest colț de țară.

Daniela Vlădescu - îngerul de pe umărul meu

Scrisă sub semnul verbului „a vrea”, viața Danielei Vlădescu, așa cum este prezentată „în parteneriat” cu Ion Moldovan, s-a concretizat în câteva zeci de pagini cu titlul „Îngerul de pe umărul meu”.

Așa cum o poartă pe soprană prin cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, muzica ne duce în copilăria Danielei, cu pantofiorii de lac, apoi la orele de canto, și pe scenă, la debut.

Pe parcursul cărții avem ocazia să descoperim o Daniela Vlădescu sinceră, directă, surprinzătoare. Daniela Vlădescu este o persoană capabilă să învețe din greșelile ei și ale altora, să dea piept cu viața așa cum este ea, cu bune și cu rele. Daniela Vlădescu se implică trup și suflet în tot ce face, și acceptă provocările. Daniela Vlădescu se bucură de cele mai simple lucruri, și nu își ascunde bucuria. Daniela Vlădescu are și „un capitol fără titlu”, acela

al istoriei nescrise în cuvinte, ci doar cu lacrimi, zâmbete, speranțe, amintiri. De aceea Daniela Vlădescu își dorește să schimbe lumea în care trăiește într-una plină de dragoste necondiționată, cum este dragostea ei pentru public. Pentru că Daniela Vlădescu știe că atunci când iubești orice-ar fi, nu poți oferi decât ce ai mai bun.

Zăriți undeva, pe un umăr, un îngerăș? Ca acela din rugăciunea „Înger, îngerășul meu”. Daniela Vlădescu a învățat că „fiecare copil are

pe umărul lui un îngerăș care-l păzește de tot ce e rău”, și îl poartă cu ea la fiecare spectacol, unde interpretează împreună ariile, aducând fericire în inimile tuturor.

Norela Liviana COSTEA

